

மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு அணுகுமுறையில் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார நூன்மரபு

(Ilakkaṇaviyal aṇukumuṇṇaiyil tolkāppiya eḷuttatikāra nūṇmarapu)

சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி | Sathiyaraj Thangasamy

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஆதித்யா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
கோயமுத்தூர் - 641 042. 9600370671, sathiyarajt@skacas.ac.in

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தொல்காப்பியம் மூன்று அதிகாரங்களால் ஆனது. முதல் அதிகாரம் எழுத்து. இது ஒன்பது இயல்களால் ஆனது. இவற்றுள் முதல் இயல் நூன்மரபு ஆகும். இதில் 33 நூற்பாக்கள் உள்ளன. இதனுள் எழுத்தறிமுகம், எழுத்துவகை, எழுத்து வடிவம், மாத்திரை, மயக்கம் என விளக்கப்பெற்றுள்ளன. இக்கருத்துகளை தற்பொழுது மரபிலக்கணங்களை மீள் வாசிப்பதற்காக உருவாக்கப்பெற்ற கோட்பாட்டு நூலாகிய இலக்கணவியல் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும் எனும் நூலுள் இடம்பெறும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாடாகிய மொழி ஓர் அமைப்பொழுங்கு என்பதைக் கொண்டு உரசிப் பார்க்கப்படுவதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

Abstract

Tolkappiyam was made up of three main chapters. The first chapter is Ezhuthathikaram. It is made up of nine chapters. The first of these is NunMarapu. There are 33 nuurpa's (similar to Skt. Sutra) in the first chapter. These nuurpa's are again classified as ezhuthu (Letter), type of Ezhuthu, writing form, Mathirai and Mayakkam by Tolkappiyar. This study concludes that these ideas are currently being scrutinized as a Mozhi or Amaipozhunku, including the book Ilakkanaviyal Miikkotpadum Kotpadukalum, a theoretical book developed for re - reading Tamil Grammar.

திறவுச் சொற்கள் :

தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், நூன்மரபு, இலக்கணவியல், மீக்கருத்தியல் வாய்பாடு, மீக்கோட்பாடு, கோட்பாடு, மொழி ஓர் அமைப்பொழுங்கு, Tholkappiyam, NunMarapu, Ezhuthathikaram, Ilakkanaviyal

நிதியுதவி (Funding)

ஒரு ரூபாய் தமிழ் மன்றத்தின் ஆராய்ச்சி நிதியுதவியாக உருபாய் 1,000 பெற்று, இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்பெற்றது (The survey was conducted after receiving one rupee Tamil Forum research funding of Rs. 1,000).

அறிமுகம்

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் நூன்மரபு எனும் இயல் தமிழ் மொழிக்குரிய எழுத்துகளை அறிமுகம் செய்வதோடு எழுத்துக்களின் வகை, அவை ஒலிக்கும் கால அளவு, எழுத்துக்கள் மயங்கும் முறை ஆகியவற்றை 33 நூற்பாக்களில் விளக்குகின்றது. இதன் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு எனும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாட்டு நிலையில் இவ்வியலை அமைத்துள்ளார் என ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வு அணுகுமுறையானது மதிப்பீட்டாய்வு என்பதாக அமைகின்றது. இராசாராம் முன்வைக்கும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாடுகளில் ஒன்றான மொழி ஓர் அமைப்பொழுங்கு என்பதைத் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் நூன்மரபு இயலில் பொருந்தி வருகிறதா அல்லது விலகிச் செல்கிறதா என அறிய மதிப்பீட்டாய்வு அணுகுமுறை இங்கு பின்பற்றப்படுகின்றது.

மதிப்பீட்டாய்வு அணுகுமுறை

மதிப்பீட்டாய்வு என்பது பல்வேறு ஆய்வு அணுகுமுறைகளிலும் அடிப்படைப் பண்பாக அமைகின்றது. இதன் மூலம் ஒரு படைப்பின் தரம், தகுதி, சிறப்பு, சீர்மை ஆகியவற்றை அளவிடுவதோடு, அந்தப் படைப்பின் கூறுகளும் பண்புகளும் உள்ளனவா என்பதையும் அறியலாம். ஆக, இராசாராம் உருவாக்கியிருக்கும் மீக்கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர்வதற்கு, இவ்வாய்வு அணுகுமுறைப் பயன் நல்கும். இங்கு க.பஞ்சாக்கத்தின் கருத்து உணரத்தக்கது.

"திறனாய்வின் பணி, இலக்கியத்தைத் தட்டையாகக் கொண்டு விளக்கம் செய்யாமல் அதிலுள்ள பண்புகளையும் நேர்த்திகளையும் மதிப்பீடு (evaluation) செய்கிற அவசியத்தை அடியொற்றியது ஆகும். இலக்கியத்தைப் பகுத்தாய்வதும் விளக்கியுரைப்பதும் அதன் உளவியலையோ சமுதாயவுண்மையையோ அளவிட்டுரைப்பதும் மட்டுமல்லாது, அதே தளங்களிலிருந்து அவ்விலக்கியத்தை மதிப்பிட்டுரைக்கவும், முடியும். உதாரணமாக, குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கியத்தில் சமுதாயவியலோ, சமுதாயம் பற்றிய செய்திகளோ, எவ்வளவு ஆழமாகவும். உண்மையாகவும், திறம்படவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் அவ்விலக்கியத்தை மதிப்பிடலாம். மதிப்பிட்டுரைப்பதுதான், திறனாய்வின் நோக்கம் அல்லது முடிவு என்று உரைப்பவர் உண்டு. திறனாய்வின் பல்வேறு அணுகுமுறைகளிலும் மதிப்பீட்டு முறை என்பது அடிநாதமாக இருக்கிறது என்பது இவர்களின் கருத்து. ஆயின், உருவலியலாளர்கள், மதிப்பீடுகளை மதிப்ப தில்லை; புறக்கணிக்கின்றனர். எனினும், மதிப்பீடுதல் என்பது அறிதிறனின் அடிப்படைப் பண்பேயாகும்.

இது, குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தின் தரம், தகுதி, சிறப்பு, சீர்மை என்பவற்றைப் பேசுவதோடு, அவ்விலக்கியத்தின் கூறுகளும் பண்புகளும் இலக்கிய மதிப்பு (literary value) உடையனவா என்பதையும் பேசுகிறது. மேலும், மதிப்பீட்டின் அடிப்படையிலேயே அவ்விலக்கியத்திற்குரிய இடமும் பங்கும் அனுமானிக்கப் படுகின்றன. இலக்கிய மதிப்பீட்டுக்கு அளவுகோல்கள், வரை யறைகள் உண்டா? பல இலக்கியங்களுக்குப் பொதுவாகவும், பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாகவும்,

அதே நேரத்தில் குறிப்பிட்ட இலக்கியத்திற்கு மிகவும் ஏற்புடையதாகவும் சிறப்புடையதாகவும் கருதப்படுவது, சொல்கிற செய்தி, சொல்லப் படுகிற உத்தி, உள்ளடக்க வீச்சு, செய்நேர்த்தி முதலியவற்றில், குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் படியான சிறப்புக்கூறு அல்லது பண்பு அமைந்திருப்பது, இலக்கிய மதிப்பு. அத்தகைய மதிப்பினை இனங்கண்டறியவும், திறனறிந்து கூறவும் வழித்துணையாக இருப்பதே மதிப்பீட்டு முறைத் திறனாய்வு ஆகும்". (பக். 27- 28)

அமைப்பியல் அணுகுமுறை

அமைப்பு என்பதை ஆங்கிலத்தில் இசட்டரக்சர் (Structure) எனக் குறிப்பிடுவர். இவ்வாய்வு அணுகுமுறையானது 1950-களிலேயே பிரெஞ்சு நாட்டில் இடம்பெறத் தொடங்கிவிட்டது. இருப்பினும் தமிழில் 1982இல்தான் தமழவன் அறிமுகம் செய்கின்றார். அவரைத் தொடர்ந்து எம்.டி.முத்துக்குமாரசாமி, பூரணச்சந்திரன், முத்துமோகன் போன்றோர் வளர்த்தெடுத்தனர் (பஞ்சாங்கம், ப.102). அவ்வாறு வளர்த்தெடுத்தப் பின்பு அமைப்பியல் கறித்த விளக்கம்பெற ஆரம்பித்தது. இங்கு பஞ்சாக்கத்தின் அமைப்பியல் என்றால் என்ன என்பதற்கான விளக்கம் அறியத் தக்கதாய் அமைகின்றது.

"மொழியியல், உளவியல், சமூகவியல், மானுடவியல், இலக்கியம் முதலிய சமூக அறிவியல் துறைகளில் மட்டுமல்ல, இயற்பியல், உயிரியல், கணிதவியல் முதலிய அறிவியல் துறைகளிலும் அமைப்பியல் அணுகுமுறை பரவியுள்ளது. துறைக்கேற்ப அது பலவிதமான போக்குகளோடு விளங்குவதால் எளிதாக அதைக் குறிப்பிட்ட ஒரு வரையறைக்குள் அமைக்க முடியாத நிலையே விளங்குகிறது. இலக்கிய அமைப்பியல் அறிஞரான சோனதான் கல்லர் என்பார்,

"அமைப்பியல் என்றால் என்ன என்று ஒருவர் வரையறுக்க ஏமாற்றம்தான் Rex Gibson, structuralism and Education, P.2) என்கிறார். ஆனாலும் பலரும் பலவிதமாக அவரவர்கள் பார்வையில் சில கூறுகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து வரையறுக்க முயன்றுள்ளனர்:

"தோற்றத்திற்கு அடியில் மற்றொரு உள்ளோடும் ஒழுங்குமுறை இயக்கம் கொண்டிருக்கிறது; அந்த உள்ளோடும் ஒழுங்குதான் அந்த அமைப்பைக் கண்டுபிடித்து விளக்குவதுதான் அமைப்பியல் திறனாய்வின் வேலை" (தமிழவன், ஸ்டரக்கரலிசம், ப.10) என்கிறார் உளவியல் அமைப்புத் திறனாய்வாளரான ழாக் லெக்கான்.

"ஒரு முழுமையின் உள்ளுறுப்புகளுக்கிடையே உள்ள உறவுகளில் காணப்படும் பல தளங்களின் தன்மையை அறிவதுதான் அமைப்பு பற்றிய அறிவாகும்" (தமிழவன், ப.10)

என்பார் மார்க்சிய அமைப்பியல் அறிஞரான லூயி அல்தூசர்.

"அமைப்பு என்பது ஒரு சமிக்ஞை (Code). அதன் வழியாக எப்போதும் மாறும் செய்திகள் போய்க்கொண்டே இருக்கின்றன" (தமிழவன், ப.86)

என்று விளக்குகிறார், மானுடவியல் துறை சார்ந்த அமைப்பியல் அறிஞரான கிளாட் லெவிஸ் ஸ்ட்ராஸ்.

"மனிதன் தன் மொழிமூலம் உலகைப் புரிந்து கொள்ளக் கட்டுகின்ற கருத்து மாதிரிகள் மன அடித்தளத்தில் அமைந்து கிடக்கின்றன. அந்தக் கருத்து மாதிரிகள்தான் அமைப்பியல் வாதத்தின் ஆய்வுப் பொருள்" (தமிழவன், ப.221)

என்கிறார் பிரெடரிக் சேம்சன். மேற்கண்ட இந்த வரையறைகள் மூலமாகத் தெரிய வருகிற உண்மைகள் இரண்டு. 1. அமைப்பியலைப் புரிந்து கொள்ள மொழியியல், மானுடவியல் உளவியல் முதலிய பிற சமூக அறிவியல் கல்வியும் இன்றியமையாதவை.

உ எந்த ஒரு பொருளையும் விளக்கக் கூடிய அளவிற்கு அடிப்படையாக அமைப்பவை எவையோ அவைகளே அமைப்புகள்:

இனி அமைப்பியல் சார்ந்த சில கலைச்சொற்களைப் புரிந்து கொள்ள முயல வேண்டும்; இக்கலைச் சொற்களைப் புரிந்து கொண்டால்தான் அமைப்பியலைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்; இவைகள்தான் அமைப்பியலின் உட்கூறுகளாகவும் நின்று இயங்குகின்றன.

இந்தப் புரிதலோடும் தொல்காப்பிய நூன்மரபு அமைப்புமுறையையும் அதில் அமைந்திருக்கும் மீக்கருத்தியல் வாய்பாடாகிய மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு குறித்தும் அறிய முற்படலாம்.

இலக்கணவியல் பார்வை

மீக்கோட்பாட்டாளர் சு.இராசாராம் சொல்வதுபோல், இலக்கணவியல் எனும் சொற்பயன்பாடு, ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் இன்னும் வழக்குப்பெறவில்லை. அதற்குக் காரணம், அதுகுறித்து ஆய்வுகள் பல்கவில்லை என்பதையே இது காட்டுகின்றது. இந்த இலக்கணவியல் எனும் சொற்பயன்பாட்டுடன் கூடிய ஆய்வுகள் முறைப்படுத்தப்படும் பொழுது, இலக்கணவியல் எனும் துறை கட்டமைக்கப்படும். இங்கு இராசாராமின் கருத்து நோக்கத்தக்கது.

"இலக்கணவியல்' எனும் சொல் மிக சமீப காலத்திலேயே பயன்பாட்டிற்கு வந்துள்ளது. இலக்கணம் தொடர்பான ஆய்வுகளை ஒரே தலைப்பின்கீழ் வகைப்படுத்தும் பொதுச் சொல்லாக இது வழங்குகிறது. இலக்கணம் பற்றிய இப்படிப்பு இலக்கியவியல் போல் புலக்கூறுடைய ஒரு தளமாக இன்னும் அறிஞரால் வரையறை செய்யப்படவில்லை. மொழியியல் போன்ற சமூக விஞ்ஞானங்கள், பொதுவான ஒரு மூலக் கருத்துருவாக்க வரைச்சட்டத்தைத் (Conceptual framework) தத்தமக்குரிய ஆய்வுத்தளமாக உருவாக்கியுள்ளன. இத்தளத்தில் கோட்பாட்டாக்கத்தையும் அதன் முறைமைத் தகுதி (Validating) சார்ந்த மதிப்பீட்டையும் சமூக விஞ்ஞானங்களால் மேற்கொள்ள முடிகின்றன. மரபிலக்கணம் பற்றிய சிந்தனைகளும் ஆய்வுகளும் இம்மாதிரி முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதன் பின்னரே இலக்கண உருவாக்கம் தொடர்பான கோட்பாடுகளை அறிவியல் நோக்கில் உருவாக்கி அணுகவும் இயலும்" (ப.15)

இந்தக் கருத்து இலக்கணவியல் பற்றிய புரிதலைத் தருகின்றது. இந்தப் புரிதலின் அடிப்படையில்தான் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார நூன்மரபை அணுகிப் பார்க்கப்படுகின்றது.

தொல்காப்பிய நூன்மரபும் மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கும்

தொல்காப்பியம் தொல்காப்பியரால் பொ.ஆ. முன்பு 9ஆம் நூற்றாண்டில் (மயிலை சீனிவேங்கடசாமி, ப.50) எழுதப்பட்டதாகும். இந்நூல் மூன்று பெரும் பகுப்புகளையும் 27 இயல் பகுப்புகளையும் கொண்டுள்ளது. அதில் முதலாவது இயல் பகுப்பு நூன்மரபு. இது 33 நூற்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நூற்பாக்களை எழுத்தறிமுகம், எழுத்து வகை, வரிவடிவம், மெய்யெழுத்து வகை, மெய்யம்மயக்கம், சொல்தன்மை சார்பு விளக்கமுறைகள் அமைந்துள்ளன.

இனி மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு குறித்து அறிமுகம் செய்வோம். கோட்பாட்டாளராகிய இராசாராம் மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு எனும் வரைச்சட்டகத்திற்கான விளக்கத்தை 13 பக்கங்களில் விரிவாக (2010:353-365) விளக்கியுள்ளார். மொழி பற்றிய அடிப்படைப் புரிதல் தொடங்கி அந்த அமைப்புமுறையை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கான சில வழிமுறைகளையும் தந்துள்ளார். அதனை (2010:365),

'மொழி' என்பது வழக்கும் செய்யுளுமாகும்

'மொழி' விதிகளாலானது. இவற்றுள் ஒழுங்கமைவு விதிகளும் ஒழுங்கமைவுப் பிறழ்வு விதிகளும் அடங்கும்.

'மொழி' என்பது ஓர் அமைப்பொழுங்கு (system)

எனத் தந்து, இந்த மூன்றையும் உட்பகுத்தி 'மொழி' என்பது விதிகளாலான வழக்கும் செய்யுளும் அடங்கிய ஓர் அமைப்பொழுங்கு என விளக்கிக் காட்டுவார். இவ்விளக்கம் மொழியியலின் அமைப்பு சார்ந்த கருத்தாக்கத்தின் தழுவல் என்பதை அவரே (2010:365) கூறுகிறார். இந்த விளக்கங்களின் மூலம் மூன்று அடிப்படையான புரிதல்கள் கிடைக்கும். ஒன்று, மொழி-வழக்கும் செய்யுளுமாகும். இரண்டு, மொழி விதிகளாலானது. மூன்று, மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு. இந்த மூன்றையும் விளக்கிக் கொண்டு மேற்செல்வது சாலச் சிறந்தது.

மொழி: வழக்கும் செய்யுளும்

தொல்காப்பியர் தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் எழுத்து வழக்குகளையும் செய்யுளையும் தரவுகளாகக் கொள்கின்றார் (சிறப்புப்பாயிரம்) என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இல்லை. எனவே முதல் கருத்தியல் விளக்கம் நிறைவுறுகின்றது. இங்கு முன்னோடி ஆய்வுகளை நினைவுபடுத்திச் செல்வது அதற்குச் சான்றாக அமையும். இங்கு க.வெள்ளைவாரணன் காட்டும் விளக்கம் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

"உலக வழக்கும் இலக்கியத் தொன்மையும் வாய்ந்த தமிழ் மொழியை இனிய, எளிய இலக்கண வரம்பு கோலிப் போற்றி வளர்த்தவர் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ஆவர். அவர் வாழ்ந்த காலம் இதுவென அறிதற்குப் பனம்பாரனார் இயற்றிய தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரமும் இறையனார் களவியலுரையும் அதனை அடியொற்றி இளம்பூரணர் முதலிய பழைய உரையாசிரியர்கள் எழுதிய உரைக் குறிப்புக்களும் சான்றுகளாக உள்ளன. தொல்காப்பியத்திற் காணப்படும் தமிழிலக்கண அமைப்பும் அதனை அவ்வாறே அடியொற்றியும் காலப்போக்கில் சிறிது வேறுபட்டும் அமைந்த திருக்குறள், சங்கச் செய்யுட்கள், சிலப்பதிகாரம் முதலிய

பழைய தமிழிலக்கியங்களில் சொற்பொருளமையும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வாழ்ந்த காலப்பகுதி இதுவெனத் துணிதற்குரிய சிறந்த ஆதாரங்களாக அமைந்துள்ளன" (ப.55).

"உலக மக்களாகத் திருவள்ளுவர் தொல்காப்பிய இலக்கணத்தினை வரம்பாது கொண்டே திருக்குறளை இயற்றியுள்ளார். கருத்தக்க பொருள்கள் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் இம்மூன்றுமே என்பதனை, 'அந்நிலை மருங்கின் அற முதலாகிய மும்முதற் பொருள்' என்ற தொடராற் குறித்த தொல்காப்பியர் அறத்தினாற் பொருளை ஈட்டி அப்பொருளால் இன்பம் நுகரும் வாழ்க்கை முறையினை 'மூன்றன் பகுதி' என முப்பால்களால் பகுத்துள்ளார். தொல்காப்பியர் கூறும் இப்பகுப்பு முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டே அறத்துப்பால், பொருட்பா காமத்துப்பால் எனத் திருக்குறளை முப்பால்களாகத் திருவள்ளுவர் வகுத்தமைத்தார்.

தொல்காப்பியர் வாய்மொழியினை அவ்வாறே எடுத்தாண்ட பகுதிகள் திருக்குறளிற் காணப்படுகின்றன. 'எழுத்தெனப் படு அகர முதல நகர விறுவாய்' எனத் தொல்காப்பியர் தமது நூலைத் தொடங்கியுள்ளார். திருவள்ளுவரும் 'அகர முதல எழுத்தெல்லாம்'- என அகர முதலாகத் தொடங்கிக் 'கூடி முயங்கப்பெறின்' என நகர இறுதியாகத் திருக்குறளை அமைத்துள்ளார். 'நிலந்தீ நீர்வளி விசம்போ டைந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம்' என்றார் தொல்காப்பியர். 'சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு' (திருக். 271) என்றார் திருவள்ளுவர். 'நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப' (தொல்.செய்யுளியல்- 173) என வரும் நூற்பாவினை அடியொற்றி அமைந்தது. 'நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து, மறைமொழி காட்டி விடும்' (28) என வரும் திருக்குறளாகும். 'அருள்முந் துறுத்த அன்புபொதி கிளவி எனவரும் தொல்காப்பியத் தொடர்ப்பொருளை, 'அருளென்னும் அன்பின் குழவி (757) என வரும் திருக்குறள் இனிது புலப்படுத்த கின்றது. இவ்வாறு தொல்காப்பியச் சொற்றொடர்களையும் கருத்துக்களையும் திருக்குறள் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குதலால் தொல்காப்பியர் திருவள்ளுவர்க்குக் காலத்தால் முந்தியவர் என்பது நன்கு பெறப்படும்.

ஒரு மொழிக்கு இலக்கண நூல் செய்யும் ஆசிரியர், தம் காலத்திலுள்ள எல்லா இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்த பின்னரே அந்நூல்களிற் காணப்படும் மொழியியலியுடிகளைத் தொருத்தும் வருந்தும் உரைப்பது இயல்புடைய ஆசிரிய தொல்காப்பியர் கபில பரணர், நக்கீரர் முதலிய சலகப்புலவர்களும் திருவள்ளுவர்க்கும் காலத்தால் பிற்பட்ட செயில் இப்புலவர் இயற்றிய நூல்களில் அமைந்த வெழிள்ளியுக்கும் பொருந்தும் முறையில் தாம் இயற்றும் தொல் தப்பியத்தில் விதிகளை அமைத்திருப்பார் தொல்காப்பிய நூலில் விதந்த கூறப்பட்ட விதிகட்கும் சங்கச் செய்யுட்களிலும் திருக் இரவிலும் அமைந்த மொழி நடைக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் காணப்படுவதொன்றே தொல்காப்பியர் கடைச் சங்கப் புலவர்களும் திருவள்ளுவர்க்கும் பன்னூறாண்டுகள் முற்பட்டவர் என்பதற்குப் போதிய சான்றாகும்.

தொல்காப்பிய விதிகட்கு மாறான சொல்வழக்குகள் சில சங்கச் செய்யுட்களிலும், திருக்குறளிலும் காணப்படுகின்றன. தொல் காப்பியர் காலத்தில் 'கள்' என்னும் பன்மை விகுதி அஃறிணையில் மட்டுமே வழங்கியதென்பது,

கள்ளொடு சிவணும் அவ்வியற் பெயரே

கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே (தொல்.பெயரியல்-6) என்ற நூற்பாவால் அறியப்படும். இவ்விதிக்கு மாறாக 'பூரியர்கள்' (910), 'மற்றையவர்கள்' (263) எனத் திருக்குறளிலும், 'ஐவர்கள்' (26) எனக் கலித்தொகையிலும் உயர்திணையின்கள் விருதி வழங்கப்பெற்றுவது.

தொல்காப்பியத்திற் காணப்படாத புது வழக்குகள் சில சங்கநூல்களிலும் திருக்குறளிலும் காணப்படுகின்றன.

'அல்லால்' (377), 'குழாமல்' (1024), 'அல்லனேல்' (386), 'வேபாக்கு' (1128) எனத் திருக்குறளிலும், 'பொருளல்லால்' (14), 'கூறாமல்'(), 'கேளாமை' (108) எனக் கலித்தொகையிலும் ஆல் ஏல் மல் மை பாக்கு என்னும் இறுதியையுடைய வினையெச்சங்கள் பயின்று வழங்குகின்றன. இவை தொல்காப்பியத்திற் கூறப்படாத புதிய வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகும்" (இரா வெங்கடேசன், பக். 39-40).

"தொல்காப்பியர் பேசும் செய்திகளை ஆராய்வது அந்நூற்குத் தரவாய் (data) ஆசிரியர் தேர்ந்தெடுத்த செய்திகளின் தன்மையின் அடிப்படையில் அமையவேண்டும். "வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிருமுதலின், எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி" எனப் பாயிரம் கூறுவது மட்டு மன்றி மூன்று அதிகாரங்களிலும் வழக்கிற்கும் (பேச்சிற்கும்) செய்யு ளுக்கும் உரிய பொது இலக்கணத்தைப் பெரும்பாலும் கூறி, வழக்கிற்கே உரியனவற்றையும் செய்யுளுக்கே உரியனவற்றையும் தனியாகப் பேசுகிறார் தொல்காப்பியர் (தொ.எ. 51, 214, 238, தொ. சொ. 18, 27, 39, 50, 108, 195, தொ.பொ. 213, 214, 292, 613, 638)". இந்நிலையில் எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம் பேசுவது வழக்கும் செய்யுளமாய் அமைந்த பழந்தமிழ் இலக்கணம் எனக் கொண்டு பொருளதிகாரம் பேசுவது மட்டும் இலக்கியவிலக்கணம் எனக் கொள்வது. தொல்காப்பியத்திற்கு ஆசிரியர் தேர்ந்தெடுத்த தரவின் அடிப்படையில் பொருத்தமற்றதாகும். இதற்கு மேலாக, பொருளதிகார முதல் இயலான. அகத்திணையியலின் இறுதி மூன்று நூற்பாக்களில் செய்யுட்கே உரிய சிறப்பிலக்கணம் பேசப்படுகிறது. "நாடக வழக்கையும் உலகியல் வழக்கையும் இணைத்துப் பாடல் இயற்றும் பொழுது, அது கலிப்பா விலும், பரிபாடலிலும் செய்யப்படும் (தொ.பொ. 56); (அவ்வாறு செய்யுள் செய்யும்பொழுது), நடுவண் ஐந்திணைப் பொருளிலும் மக்களைக் குறித்துப் பாடும் பொழுது தலைவர்கள் பெயர் கட்டிக் கூறப் படமாட்டார் (தொ.பொ. 57); புறப்பொருள் திணைகளில் தலைவர் பெயர் கட்டப்படலாம் (தொ.பொ.58) என்று கூறுவது, இதற்கு முன் 55 நூற்பாக்களில் பேசப்பட்ட செய்திகள் வழக்கிற்கும் செய்யுளுக்கும். உரிய பொதுவான பொருண்மை இலக்கணம் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. பொருளதிகாரம் காட்டும் பொருண்மை அமைப்பு. பழத்தமிழ் இலக்கியமரபைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பதற்குக் காரணம் இலக்கியம் அல்லது செய்யுளையும் தரலாகக் கொண்டு அவற்றையும் பகுப்பாய்வு செய்து பொருண்மை அமைப்பை வகுத்ததனாலேயே ஆயின், வழக்கிற்கும் செய்யுளுக்கும் பொதுவாசிய பொருண்மை யமைப்பு செய்யுளில் சில சமயங்களில் வேறுபடுவதைக் கருத்தில் கொண்டே பொருள் என்ற ஒரு செய்யுள் உறுப்பையும் கூறி அறி "இதுவாகு இத்திணைக்கு உரிப்பொருள் என்னாது பொதுவாய் நின்றல்" (தொ.பொ. 509) என வருத்ததை மேலே (65) கண்டோம்வே பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் தவிர்ந்த மற்ற இயல்களில் பேசுவது வழக்கிற்கும் செய்யுளுக்கும் பொதுவான பொருண்மை அமைப்பு. என்பதே தொல்காப்பியத் தரவின் அடிப்படையில் பொருத்தமானதாகும்." (பக்.93-94)

இக்குறிப்புகள் தொல்காப்பியத்தில் வழக்கும் செய்யுளும் அமைந்துள்ளன என அறிவுறுத்துகின்றன. மொழியியல் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பவர்கள் கூட தொல்காப்பியம் கொண்டிருக்கும் வழக்குகளை உணர்ந்துள்ளனர். இந்த இடத்தில் கு.பரமசிவத்தின் கருத்து அறிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதாகின்றது. அக்கருத்து வருமாறு;

"இக்கால மொழியியலாரில் சிலர் பேச்சு வழக்கே ஆராயப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றனர் (எ-டு Martinet, 1966:17). இதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. வரலாற்று முறையில் எழுத்துத் தோன்றுவதற்கு முன்பே பேச்சுத் தோன்றிவிட்டது. அன்றியும், இன்றைக்கும் நெடுங்கணக்கு (Alphabet) அமையாமல் பேச்சு வழக்கில் மட்டுமே நிலவுகிற மொழிகள் பல இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் தன் வாழ்நாளில் எழுதுவதையும் படிப்பதையும்விடப் பேசுவதே அதிகம். இவ்வாறு பேச்சு வழக்கே பெரும்பான்மையாய் இருப்பதனால் அதையே ஆராயவேண்டும் என்று மொழியியலாளரில் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் பேச்சு வழக்கும் எழுத்து வழக்கும் கொண்ட ஒரு மொழியின் அமைப்பைப் பேச்சுவழக்கை மட்டும் வைத்து ஆராய்ந்தறிய முடியாது. மொழியென்பது ஒலிகளாகிய குறியீடுகளைக் கொண்ட அமைப்பு என்று மேலே கூறினோம். அவ்வொலிகள் பேசவும் படலாம்;எழுதவும் படலாம். எனவே மொழியாகிய அமைப்பைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் இரண்டு வழக்குகளையுமே ஆராய வேண்டும். நம் இலக்கண நூலார் இவ்வுண்மையை உணர்ந்து இருந்ததாலேயே உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு என்னும் இரண்டையும் குறிப்பிடுகின்றனர் (எ-டு தொல், பாயிரம் 4, I.9.77, II.1.18, III.9.67 முதலியவை)" (ப.5).

மொழி விதிகளாலானது

மொழி என்பது விதிகளாலானது எனும் இக்கருத்திலாக்கத்திற்கான விளக்கம் பல்வேறு ஆய்வுகளால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வாய்வுகளாவன: தொல்காப்பியம் - பாலவியாகரணம் கூறும் சொல்லியல் கோட்பாடுகள் (2013), இலக்கணவியல் ஒப்பியல் (தொல்காப்பியமும் பாலவியாகரணமும்) (2019), மீக்கோட்பாடு தொல்காப்பிய மூலமும் உரைகளும் (2018), திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கணநூல்கள்: இலக்கணவியல் (2017), மீக்கோட்பாட்டாய்வு நோக்கில் திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கண நூல்கள் (2020) ஆகியன. ஆகவே, இரண்டாவது கருத்தியல் சரி என ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்றது.

மொழி ஓர் அமைப்பொழுங்கு

மொழி என்பது ஓர் அமைப்பொழுங்கு (system) எனும் மூன்றாவது கருத்தியலாக்கம் குறித்து வேறுசில இயல் அமைப்புகள் கொண்டு இதற்கு முன்பு சில ஆய்வு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதன் தொடர்ச்சியாக இந்த இயல் அமைப்பின் ஒழுங்குமுறையும் கருத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. இங்கு க.பாலசுப்பிரமணியன் கூறும் தொல்காப்பியம் காட்டும் மொழியமைப்பு மாதிரி குறித்து அறியலாம்.

"தொல்காப்பியத்தின் மூன்று அதிகாரங்களும் மொழியமைப்பின் மூன்று பகுதிகளை மொழியமைப்புக் கண்ணோட்டத்தில் காட்டுபவை. எழுத்ததிகாரம் பழந்தமிழின் எழுத்து என்ற ஒலி - வரிவடிவக் கூட்டாய் (grapho-grammatic complex) அமைந்த அடிப்படை அலகைக் கொண்ட ஒலியமைப்பைக் காட்டும் பகுதி. இது மாற்றிலக்கண மொழியியல் வாரின் ஒலியனியல் பகுதியோடு ஒப்பிடத்தக்கது (ஓ.தோ.

பாலசுப்பிர மணியன், 1972, 2001 (அ) ப, 37-56). அமைப்பு முறை மொழியியலின் ஓலியியல் (பிறப்பியல்), ஓலியனியல் (நூன்மரபு, மொழிமரபு). உருபொலியனியல் (புணர்ச்சி பேசும் 6 இயல்கள்), ஆகிய வற்றின் செய்திகளை அடக்கியது. சொல்லதிகாரம் வடிவப்பொருள் கூட்டாகிய (morph-semantic complex) சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சிறப்பாக வாக்கிய அமைப்பையும் வாக்கியத்தின் பகுதிகளாக வரும் பெயர், வினை ஆகிய சொற்களையும் அவற்றின் பகுதிகளாக வரும்'. இடைச்சொற் களையும் உரிச்சொற்களையும் ஆராய்கிறது. தொல்காப்பியருக்குப் பொருளுடைய எழுத்து வடிவங்கள் அனைத்தும் சொற்களே. அன், அள், து, ஓடு, போன்ற தனித்து வராத விசுதிகள், உருபுகளும், மரத்தை மரத்துக்கு, மரத்தில் போன்ற உருபேற்ற பெயர்கள், வந்தான், வருவான், வரும், வந்த, வந்து போன்ற வினைவடிவங்களும் சொற்களே. இச்சொற் களை அடிப்படை அலகுகளாகக் கொண்ட வாக்கிய அமைப்பை வேற்றுமையின் அடிப்படையில் விளக்குகிறார். அல்வழித் தொடர் களைக் கிளவியாக்கத்திலும் (ஓ.நோ. சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையார் உரை), வேற்றுமைத் தொடர்களை வேற்றுமையியல், வேற்றுமை மயங்கியல், விளிமரபு ஆகிய மூன்றியல்களிலும் விளக்குகிறார். வாக்கிய அமைப்பைப் பேசியபின் அவ்வமைப்பின் பகுதியாக வரும் சொல்ல மைப்பை ஆராய்கிறார். வாக்கிய அமைப்பையும் சொல்லமைப்பையும் விளக்கும்பொழுதே அவை காட்டும் இலக்கணப் பொருண்மை (grammatical meaning) யை விளக்கிவிடுகின்றார்.

னஃகானொற்றே ஆடுஉ அறிசொல் - (தொ.சொ.5) ளஃகானொற்றே மகடுஉ அறிசொல்- (தொ.சொ.6) மூன்றாகுவதே ஓடு எனப்பெயரிய வேற்றுமைக்கிளவி வினைமுதல் கருவி அனைமுதற் றதுவே - (தொ.சொ.73) போன்ற நூற்பாக்கள் இலக்கணப் பொருண்மையை விளக்குகின்றன. இடையியலில்

கழிவே ஆக்கம் ஒழியிசைக்கிளவி என்று

அம்மூன்றென்ப மன்னைச் சொல்லே - (தொ.செ.247) கொல்லே ஐயம் - (தொ.சொ.363)

அம்ம கேட்பிக்கும் - (தொ.சொ. 374)

போன்ற நூற்பாக்களும், செயற்பொருண்மை அல்லது இலக்கணப் பொருண்மையை விளக்குவனவே" (பக்.95 - 96).

"மொழி ஓர் அமைப்பொழுங்கு" - பனுவலை முன்னிறுத்தும் வாசிப்பா? பனுவலாசிரியன் திறனை முன்னிறுத்தும் வாசிப்பா?

மீக்கருத்தியல் வாய்பாட்டின் கலைச்சொல்லானது 'மொழி, ஓர் அமைப்பொழுங்கு' என்பதாகும். இந்த மீக்கருத்தியல் வாய்பாட்டிற்குக் கோட்பாட்டாளராகிய சு.இராசாராம் முன்வைக்கும் விளக்கத்திலுள்ள புரிதலை முதலில் அடைவோம்.

அவர் முன்வைத்திருக்கும் மூன்று கருதுகோளும், மூன்றுவிதமான புரிதலைத் தருகின்றது. ஒன்று: முதல் கருத்தியல் 'மொழி என்பது வழக்கும் செய்யுளுமாகும்' எனக் கருதிப் பார்க்கச் சொல்கிறது. இது ஒரு மொழியானது வழக்குகளை, செய்யுளை முன்னிறுத்துகிறது என்பதாகும். அதாவது மதிப்பீட்டிற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் பனுவலின் மொழித் தரவுகள்

குறித்தான வாசிப்பா அல்லது அந்தப் பனுவலின் ஆசிரியர் திறன் மீதான வாசிப்பா என்பதை அறிதலாகும். இரண்டு: 'மொழி' விதிகளாலானது. இவற்றுள் ஒழுங்கமைவு விதிகளும் ஒழுங்கமைவுப் பிறழ்வு விதிகளும் அடங்கும் எனும் கருதுகோள் பனுவல் ஆசிரியனின் திறன் மீது கவனப்படுத்துவதாய் அமைகின்றது. மூன்று: 'மொழி' என்பது ஓர் அமைப்பொழுங்கு (system) எனும் கருதுகோள் பனுவல் முன்னிறுத்தும் மொழித்தரவுகளை வைத்துக்கொண்டு, அந்த மொழியின் அமைப்புமுறை குறித்தான கேள்வியை எழுப்புகிறது.

எனவே அம்மூன்று கருதுகோள்களையும் ஒருங்கே வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது பனுவலாசிரியர் திறனும் மொழியின் அமைப்பும் அறிவதாய் அமைகின்றது. இந்தப் புரிதலோடு 'நூன்மரபு' மொழித்தரவுகளையும் பனுவலாசிரியர் திறத்தையும் அறிய முயலலாம்.

நூன்மரபு: அமைப்பொழுங்கு உடையதா? இல்லையா?

தொல்காப்பியர் நூன்மரபு எனும் இயல் அமைப்பில் தனி நின்ற எழுத்திற்கும் சொல்லிலக்கணத்திற்கும் விளக்கம் அளிப்பதாய்ச் சண்முகம் கருதுகிறார் (2001:158). இதற்காகப் பல்வேறு ஆராய்ச்சியாளர்களின் சிந்தனைகளையும் ஒப்புநோக்கி ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார். அதாவது வினா, சுட்டு சொல்லியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரவு; அதனை நூன்மரபில் பேசியிருப்பது அதன் ஒழுங்கமைப்புத் தன்மையைக் காட்டுகின்றது என்பதுபோல அவரது ஆய்வில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது (எழுத்திலக்கணக்கோட்பாடு, பக்.157-163, பார்க்க).

சண்முகத்தின் இவ்விளக்கம் ஒருவகையில் இராசாராம் முன்வைக்கும் கருத்துக்களுடன் ஒத்துப் போகின்றது. அதாவது 'மொழி' விதிகளாலானது எனும் சிந்தனைப் போக்குடன் ஒத்துப்போகின்றது என்பதாகும்.

இனி, தொல்காப்பியர் முன்வைத்திருக்கும் நூன்மரபு அமைப்புமுறை குறித்துப் பேசலாம். தொல்காப்பியரின் அமைப்புமுறையோடு அதற்கு பின்பு வந்த இலக்கணப் புலவர்களுடைய பனுவலின் அமைப்புமுறைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோமானால், தொல்காப்பியர் முன்வைக்கும் 'நூன்மரபு' எனும் இயல் பெயரையே அவர்கள் முன்னிறுத்தவில்லை. மாறாக எழுத்தியல் என்பன போன்ற கலைச் சொற்களையே பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை அறியலாம். தொல்காப்பியர் நூன்மரபு இயலில் விளக்கப்பெற்ற கருத்துகளை, நூற்பா அமைப்புமுறைகளை ஓர் ஒழுங்கமைவுடனே அமைத்துள்ளார் என்பதைப் பின்வரும் அட்டவணை உணர்த்தும்.

நூன்மரபு அமைப்புமுறை	
கருத்தியல் வகை	கருத்தியல் விளக்கமுறை
1. எழுத்தறிமுகம்	1.1. முதன்மையெழுத்து 1.2. சார்பெழுத்து 1.3. குற்றெழுத்து 1.4. நெட்டெழுத்து 1.5. உயிரளபடை

	1.6. மாத்திரையிலக்கணம்
2. எழுத்துவகை	2.1. உயிரெழுத்து 2.2. மெய்யெழுத்து
3. மாத்திரை	3.1. உயிர்மெய் 3.2. தனிமெய் 3.3. சார்பு 3.4. மகரமெய் (மகரக்குறுக்கம்)
4. வரிவடிவம்	4.1. மகரமெய் 4.2. தனிமெய் 4.3. எ, ஓ 4.4. உயிர் + மெய் 4.5. மெய் + உயிர்
5. மெய்யெழுத்து வகை	5.1. வல்லெழுத்து 5.2. மெல்லெழுத்து 5.3. இடையெழுத்து
6. மெய்ம்மயக்கம்	6.1. தனி மெய்ம்மயக்கம் 6.2. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் 6.2.1. டறலள + கசப 6.2.1.1. லள + யவ 6.2.2. ஙளுணநமன + தத்தமிசைகள் 6.2.3. ஞநமவ + ய 6.2.4. ம + வ 6.3. உடனிலை 6.3.1. தம்முன் தாம் வரின் ர, ழ அலங்கடை
7. சொல்தன்மை சார்பு	7.1. சுட்டு 7.2. வினா
8. புறனடை	8.1. எழுத்துகள் தம் மாத்திரை நீண்டு ஒலித்தல்

அட்டவணை - 1

இந்த அமைப்புமுறையை நோக்கும்பொழுது தொல்காப்பியர் ஓர் ஆய்வுமுறைமை அடிப்படையில் அடுத்தடுத்துச் சிறுசிறு கூறுகளாகப் பகுத்துக்கொண்டு விளக்கிச் செல்கின்றார் என்பதை அறியமுடிகின்றது. அதற்கு அவர் 'அவற்றுள், அவைதாம்' என்ற கலைச்சொற்களைக் கையாள்கிறார். ஒரு பொதுக்கட்டமைப்பை விளக்கிச் செல்லும் இடத்தில் அதன் உட்பிரிவாக விளக்கக்கூடியவை இவை என்பதை அறிவுறுத்துவதற்காகவே அச்சொல்லைக் கையாள்கிறார். இப்போக்கைப் பிற்கால இலக்கண நூல்களில் மிக அரிதாகவே உள்ளன. இது அவரின் அமைப்பியல் வாதத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. மேலும் இதனை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள க.பாலசுப்பிரமணியத்தின் கருத்து இங்கு உணரத்தக்கது.

"தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் மெய்யெழுத்துக்களின் வரையறையைப் பேசும்போது, சகரம் மொழிக்கு முதலாக அ, ஐ, ஓ எனும் மூன்றெழுத்துக்களால் தொடரப்பட்டு வராது (தொ.எ.62); ஞகரம் ஆ, ஏ, ஓ என்னும் மூன்று உயிர்களால் மட்டும் தொடரப்பட்டு வரும் (தொ.எ.64); யகரம் ஆகாரத்தால் மட்டுமே தொடரப்பட்டு வரும் என்பன கூறப்படுகின்றன. இவ்விதிக்கு மாறான எடுத்துக்காட்டுகள் சங்க நூல்களில் வந்தாலும் தொல்காப்பியத்தின் மூன்று அதிகாரங்களிலும் நூற்பாக்களில் வரவில்லை" (க.பாலசுப்பிரமணியன், ப.6).

உரையர் பார்வையில் மொழி ஓர் அமைப்பொழுங்கு

தொல்காப்பியர் தமிழ்மொழியின் தரவுகளை அமைப்பொழுங்குடனே விளக்கியுள்ளார் என்பதை உரையர்களின் வாசிப்பிலும் அறியமுடிகின்றது. தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய பழைய உரைகாரருள் இளம்பூரணர் உரையும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. நூன்மரபு இயலமைப்புக் குறித்து இளம்பூரணர் விளக்கும்பொழுது,

"இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோ வெனின், அதுவும் அதன் பெயர் உரைப்பவே அடங்கும். இவ்வதிகாரத்தால் சொல்லப்படும் எழுத்திலக்கணத்தினை ஓராற்றான் தொகுத்து உணர்த்துதலின், நூன்மரபு என்னும் பெயர்த்து. இதனுட் கூறுகின்ற இலக்கணம் மொழியிடை (நின்ற) எழுத்திற்கன்றித் தனிநின்ற எழுத்திற்கென உணர்க" (இளம்பூரணர், ப.73)

எனக் கூறுகின்றார்.

பின்னிணைப்பு - 1

வ. எண்	நூல்	காணம்	எழுத்திலக்கண இயக்கம்	நூற்பா	பாப்பு
1.	தொல்காப்பியம்	கொ.எ.6	நூன்மரபு, மொழிமரபு, நெடிலம், புணர்யம், தொகையடி, உருவியம், உயிர்மயங்கியம், புணர்யமயங்கியம், குற்றியலகாரம் புணர்யம்	483	நூற்பா
2.	விரசோழியம்	கொ.எ.11	சத்திப்பாடல்	26	காநிகை
3.	நேமிநாதம்	கொ.எ.12	எழுத்தியம்	24	வெண்பா
4.	நன்ஊன்	கொ.எ.13	எழுத்தியம், பதவியம், உயிரீற்றுப் புணர்யம், மெய்லீற்றுப் புணர்யம், உருபு புணர்யம்	202	நூற்பா
5.	இலக்கணவிளக்கம்	கொ.எ.17	நன்ஊனில் உள்ள இயக்கம்	158	நூற்பா
6.	தொன்ஊன் விளக்கம்	கொ.எ.18	எழுத்தியம், எழுத்தின் உருபு, எழுத்தின் விளக்கம்	20	நூற்பா

முடிப்பு

இதுவரை விளக்கப்பெற்ற கருத்துகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது, தொல்காப்பியர் விளக்கப் புகுந்த நூன்மரபு இயலும், அதனுள் விளக்கிய கருத்தியல்களும் ஓர் அமைப்பொழுங்குடனே அமைந்துள்ளமையை அறிய முடிந்தது.

துணைநின்றவை

- ❖ இளவழகன் கோ. (பதிப்.), (2003), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் இளம்பூரணம், சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம்.
- ❖ இளவழகன் கோ. (பதிப்.), (2003), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையம், சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம்.
- ❖ இளவழகன் கோ. (பதிப்.), (2003), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையம், சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம்.
- ❖ இளவழகன் கோ. (பதிப்.), (2003), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் கல்லாடம், சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம்.
- ❖ இளவழகன் கோ. (பதிப்.), (2003), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நச்சினார்க்கினியம், சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம்.
- ❖ தமிழண்ணல், (2008), தொல்காப்பியம் மூலமும் கருத்துரையும், மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.
- ❖ நடராசன் தி.சு., (2018), திறனாய்வுக் கலை கொள்கைகளும் அணுகுமுறைகளும், சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- ❖ பரமசிவம் கு., (2011), இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், திருச்சி: அடையாளம்.
- ❖ இராசாராம் சு., (2010), இலக்கணவியல் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும், நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
- ❖ பாலசுப்ரமணியன் க., (2015), தொல்காப்பியத்தின் ஒருமையும் முழுமையும், சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- ❖ பாலசுப்ரமணியன் க., (2017), தொல்காப்பிய இலக்கண மரபு, சென்னை: அரிமா நோக்கு.
- ❖ மருதநாயகம் ப., (2019), தொல்காப்பியம் முதல் முழு மூலநூல் (இடைச்செருகல்கள் நீக்கப்பெற்ற செம்பதிப்பு), சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- ❖ சத்தியராஜ் த., (2019), இலக்கணவியல் ஒப்பியல் (தொல்காப்பியமும் பாலவியாகரணமும்), கோயம்புத்தூர்: இனம் பதிப்பகம்.
- ❖ சத்தியராஜ் த., (2018), மீக்கோட்பாடு (தொல்காப்பிய மூலமும் உரைகளும்), கோயம்புத்தூர்: இனம் பதிப்பகம்.
- ❖ சத்தியராஜ் த., (2016), "திராவிட மொழிகளின் தொகைச்சொல் வகைப்பாட்டு மரபுகள்", டிரண்ட் இன் ரிசர்ச், சிவகாசி: ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கல்லூரி.

- ❖ சத்தியராஜ் த., (2017), திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கண நூல்கள்: இலக்கணவியல், சென்னை: செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் (குறுந்திட்ட ஆய்வேடு).
- ❖ சத்தியராஜ் த., (2020), மீக்கோட்பாட்டாய்வு நோக்கில் திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கண நூல்கள், கோயமுத்தூர்: மொழித்துறை, இந்துஸ்தான் கலை அறிவியல் கல்லூரி (பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவிற்கு அளிக்கப்பெற்ற குறுந்திட்ட ஆய்வேடு)
- ❖ சிவபெருமான் அ.(பதி.). (2008). *தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஆராய்ச்சி*. விழுப்புரம்: திருவருள் நிலைய வெளியீட்டகம்.
- ❖ சிற்பி பாலசுப்பிரமணியன் முதலியோர் (பதி.). (2004). *ஆய்வுக்கோவை - இலக்கணவியல்*. திருச்சி: இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம்.
- ❖ திண்ணப்பன் சுப. (1993). கற்பித்தல் கோட்பாடுகளும் மொழி கற்பித்தலும். *தமிழ் கற்றல் (Language of Tamil Learning)*.
- ❖ வேல்முருகன் இரா. (தே.இ). மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் சிந்தனைத் திறனின் பங்கு. 278-279.
- ❖ சத்தியராஜ் த., (February 2021), "தொல்காப்பிய ஆய்வுகள் : அடைவு (Index of Research in Tolka:ppiyam)", IETS (Inam: International E-Journal of Tamil Studies) (ISSN:2455-0531), Vol.6, Issue 25.
- ❖ <https://inamtamil.com/%e0%ae%a4%e0%af%8a%e0%ae%b2%e0%af%8d%e0%ae%95%e0%ae%be%e0%ae%aa%e0%af%8d%e0%ae%aa%e0%ae%bf%e0%ae%af-%e0%ae%86%e0%ae%af%e0%af%8d%e0%ae%b5%e0%af%81%e0%ae%95%e0%ae%b3%e0%af%8d-%e0%ae%85%e0%ae%9f/>
- ❖ இளமாறன் பா. (பதி.), (2008), தொல்காப்பியம் பன்முக வாசிப்பு, சென்னை: மாற்று.
- ❖ பஞ்சாங்கம் க., (2017), ஆய்வு நெறிமுறைகள், தஞ்சாவூர்: அன்னம்.